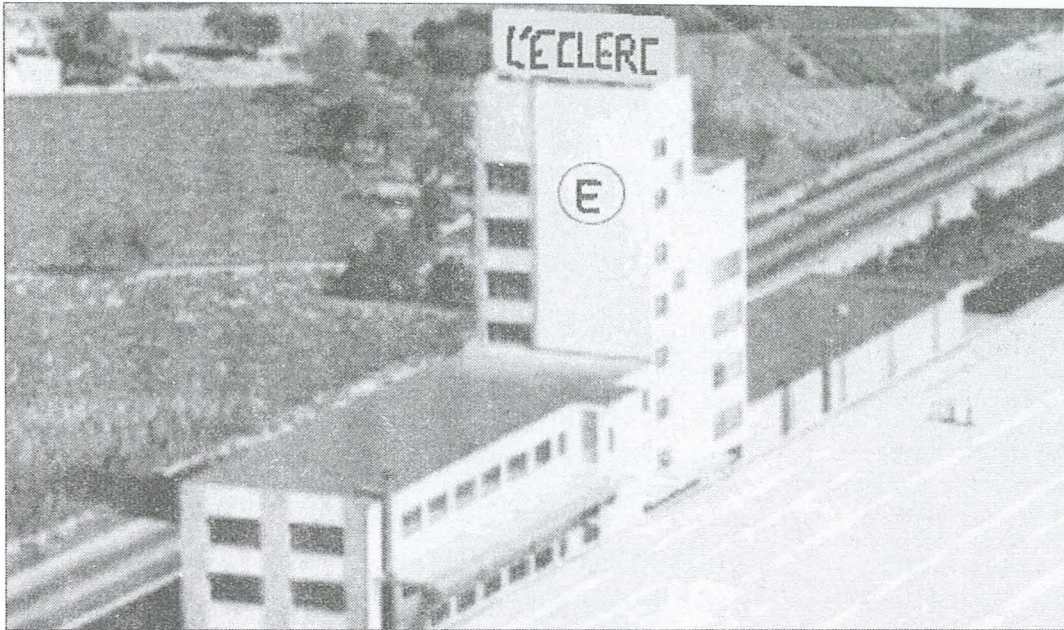


La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 24 de gener de 1997 • Núm. 73 • Any III • 100 ptes



L'hipermercat l'Eclerc, aquesta podria ser la seua nova imatge a la seua nova ubicació

Torne la problemàtica: l'Eclerc si o l'Eclerc no

pàg. 3

sumari

Pàg. 5

Les escoles de Benicarló van celebrar el seu Sant Antoni

Pàg. 6

Les Corts Valencianes demanen al rei d'Espanya la derogació del decret de Nova Planta

**El Benicarló guanya
amb autoritat
al C.D. Segorbe**

pàg. 12

**Elisa Saz
és presentada nova
Fallera Major
de Benicarló**

pàg. 4



Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal
12580 Benicarló ☎ 47 53 60

A la xarxa internet:
<http://moon.inf.uji.es/aluWeb/jordi/laveu.htm>

Directora

Cristina Garcia Grau

Sotsdirector

Àlex Gozalbo

Consell de Redacció

Maria Josep Arayo
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, José Miguel Cornelles
Xavier Burriel, J. R. Ramírez
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Joan Manuel Ferrer,
Francesc Delcastillo, Eloi Bayarri
Rodolfo Serrano, Raquel Ruzafa
Club de Bàquet Benicarló,
Club d'Handbol Bló
Germania de Joves "El Puig"

Fotografia

José Manuel Herrero

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Disseny

© Tirant lo Blanc

Maquetació

Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

Amb el suport de la Direcció
General d'Ordenació i Innovació
Educativa i Política Lingüística i de
la Diputació Provincial de Castelló

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.



Editorial

La Gran muralla

Diuem que la gran Muralla Xinesa és l'única construcció humana que es pot veure des de la lluna.

Això era fins ara perquè la nova muralla que a poc a poc es va construir a Benicarló prompte guanyara a la fins avui famosa Muralla Oriental.

La guanyara no en tamany, doncs la Xina és molt gran, però sí en efectes.

Al nord dalt del Cervol ja hi ha una muralla.

La nostra muralla començà ja fa uns anys pel sud.

Ara continua pel sud-oest. Ja veurem per on seguirà.

Un càmping (que ja no hi és) que portava turistes i per tant gent i riquesa, ara no els deixa passar.

Una fàbrica de mobles que va arribar a tenir vora mil treballadors i que per tant creava riquesa, ara se l'endurà.

Prompte serem una illa, una illa desèrtica, morta, trista i oblidada. Una illa amb aparadors com a murs.

Mercadona ..., l'Eclerc ..., no són vida. Són mort.

Ens és inconprensible l'interés demostrat pel PP local en construir un nou sector de la muralla.

No sabem quins ocults interesos es poden amagar al darrera de les ràpides i urgents decisions de l'alcalde de la ciutat i del diputat a les Corts Valencianes perquè es construísca el mur.

Per la manera en què s'estan portant les gestions per a la construcció de la nova muralla no podem fer altra cosa que dubtar de l'honestedat que en veu tan alta estan pregonant els alts dirigents del partit en el poder.

Cal ser honest amb els diners, cal ser honest amb el poble, cal ser honest amb la gent, cal ser honest amb el poder, cal ser honest en tot.

Tanta pressa ... fa pudor.

La Veu de Benicarló

informa:

Tenim una nova adreça Internet

<http://moon.inf.uji.es/aluWeb/jordi/laveu.htm>

Hipermercats: Ja el tenim ací

Els francesos de L'eclerc oficien el funeral de Palau

↳ Redacció

L'intenció del grup multinacional francès L'ECLERC d'instalar una gran superfície a la fàbrica de mobles Palau, es pot fer realitat molt aviat ja que està en perfecta sintonia amb els interessos de l'equip del Partit Popular que governa en majoria absoluta l'Ajuntament de Benicarló. El duo Jaime Mundo-Francisco Moliner s'ha fet el propòsit que Benicarló siga la seu de l'hipermercats més gran de tota la comarca, no escatimaran esforços per aconseguir-ho, segons es desprèn del fet que el Diputat autonòmic i vicepresident de la Comissió d'Indústria i Comerç a les Corts Valencianes ja ha realitzat diverses gestions en aquest sentit. També es situa en aquesta línia la darrera acció de l'Alcalde que, actuant d'esquenes als altres grups municipals, ha tramés, en nom de la Corporació Municipal, un escrit al Director General de Comerç, on es valora molt positivament i es demana l'esmentada instal·lació.

L'actitud de l'alcalde és irregular i manca de sensibilitat democràtica

Aquesta actitud ha molestat tant al PSOE com a la UPV que l'han qualificada de irregular i mancada de sensibilitat democràtica ja que, tal com es va acordar, aquest tema s'havia de sotmetre a debat a la Comissió d'Urbanisme, integrada per tots els grups municipals, cosa que no s'ha fet.

En paraules d'Enric Moya "la Conselleria només coneix

l'opinió del 50% de la societat benicarlanda", i per a J.R.Tiller "tota la premsa que el PP té ara per aquest tema, l'hauria pogut tenir per a defensar a Mobles Palau i no permetre el seu tancament", mentre tant J.A. Mañà diu que "per a que s'instal·le en un altre poble, que ho faci ací"

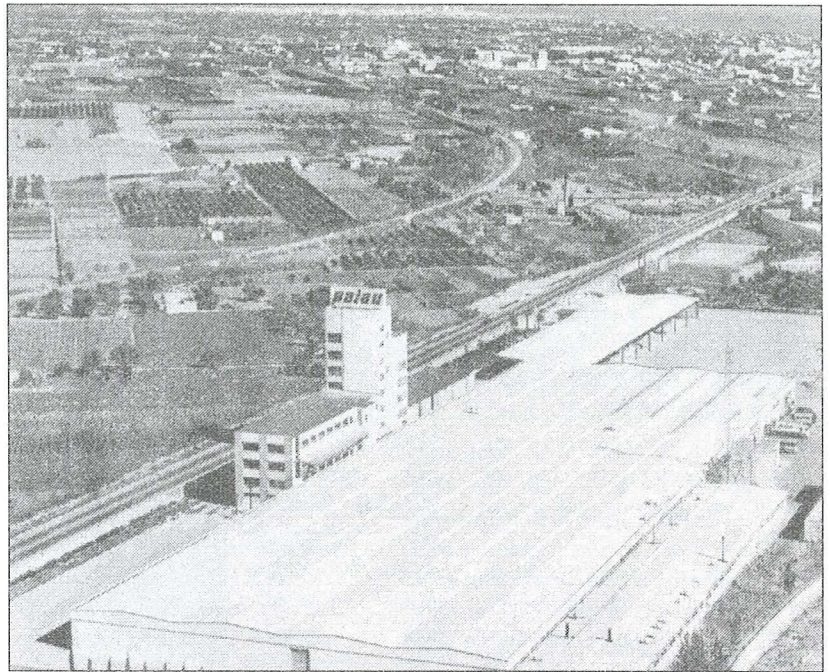
EL PROJECTE DE L'ECLERC

El projecte que l'empresa francesa ha presentat a la Conselleria de Comerç abasta un àrea de uns 15.000 metres quadrats (l'equivalent a dos camps de futbol), la meitat dels quals aniria destinada a un aparcament gratuït per a quasi 2.000 cotxes i als 7.500 metres quadrats restants s'inclourien les grans sales de vendes, una galeria comercial de petits locals, cafeteries, una gasolinera amb túnel de neteja-cotxes i altres serveis de tot tipus.

L'informe de la Conselleria d'Obres Públiques preveu la destrucció d'uns 800 llocs de treball

Fins i tot s'ha previst el modificar el traçat de la carretera Nacional 340 per a millorar el accés a les instal·lacions.

La inversió total prevista supera els mil milions de pesetes, i suposaria el desmantellament irreversible de la fàbrica de mobles Palau així



Palau serà on probablement anirà l'hipermercats l'Eclerc

com l'enderrocament dels seus edificis i naus. Hem de tenir en compte que a Leclerc no l'interessen els edificis existents, sinó tan sols el solar qualificat com a edificable pel Pla General de Benicarló.

PROS:

-Es crearien aproximadament uns 150 llocs de treball(?), part dels quals es cobririen per antics treballadors de Palau. A més els treballadors cobrarien els diners que encara s'els adeuten per la suspensió de pagaments.

-El centre de distribució nacional de la cadena Leclerc també podria ubicarse a Benicarló, en uns altres terrenys.

-Els hàbits de compra evolucionen i els consumidors demanen aquest tipus d'hipermercats, on es poden adquirir gran varietat d'articles a preus més baixos.

-Existeix el perill de l'instal·lació de la cadena Continente a Vinaròs

CONTRES:

-La disminució de vendes del petit comerç local produiria la destrucció d'uns 800 llocs de treball i posaria en perill la seua subsistència, segons corrobora un informe de la Conselleria d'Obres Públiques Urbanisme i Transports de la Generalitat Valenciana.

-La Conselleria de Comerç no ha acabat de redactar el Pla d'Acció Territorial (una mena de Mapa d'instal·lacions comercials) que justifique les ubicacions més idònies en base a estudis socio-econòmics.

-Produiria un estancament en la dinamització comercial del Centre de Benicarló

-Les necessitats dels consumidors de la zona ja estan suficientment ateses.

-Es perd la relació humana del contacte directe entre venedor i comprador.

falles (1)

Exaltació de la Fallera Major de Benicarló 1997

Raquel Garcia li dóna el relleu a Elisa Saz

Per vuitè any consecutiu, el passat dissabte 18 de gener es va fer l'acte de presentació i exaltació de la fallera major 1997 i de la seua Cort d'Honor.

L'Auditori Municipal de Benicarló, quasi ple, amb l'assistència d'autoritats civils, militars i judicials, periodistes, familiars i fervorosos fallers, va ser testimoni, una vegada més, de l'emblemàtica i emotiva cerimònia d'obertura de les festes josefines de l'any en curs.

En una vetllada plena de desfilades i aplaudiments, música i danses, paraules boniques i silencis emocionats, vàrem assistir al comiat de Raquel Garcia i a la benvinguda d'Elisa Saz Porcar al càrrec més representatiu del món faller: el de Fallera Major de la ciutat. *Les dues molt guapes i templeas*, lluint les seues millors gales, com era de esperar.

Tot es va iniciar amb l'entrada dels estandards de les 10 falles de Benicarló, i de les falleres de la Cort d'Honor. Després, la nova Fallera Major iniciava el seu recorregut per la passarel·la, el públic aplaudia en peu, l'himne sonava

pels altaveus i una traca omplia de soroll i fum la sala. A més d'un la gola sels va fer un nus quan el presentador, José Vicente Ferrer va dir "*Elisa, tu eres la mejor flor que adorna nuestro jardín...*". Era el preludi d'una descàrrega emocional que augmentaria amb la lectura del primer premi de poesia titulat "*I ens faltava aquella mare*", llegit pel seu autor Manuel Salvador Viñals, i que culminaria

amb el parlament del mantenidor Francisco Javier Perelló Oliver, de Borriana, faller i polític del PP que va dedicar floretes literàries tant a totes les falleres com a l'acció del govern municipal. (tot un detall)

L'actuació del grup de dances Renaixença, amb el Ball del Carrer del Carme i la Jota del Peuet, i la presència de la Regina de les Festes la senyoreta Ruth Ebrí, amb el seu ves-



La nova fallera major i el mantenidor en la seua presentació per a l'any 97

tít tradicional (que res tenia que envejar la indumentària de l'Horta), varen ser les notes més benicarlandes de tota la nit.

Per finalitzar, l'alcalde Jaime Mundo, va dirigir-se als assistents per a dir-los unes *pequeñes coses que indubtablement van arribar a constituir alguna cosa més que el mer fet de parlar per parlar sinó que, per tant, ací i ara, recollien els fruits de la llavor*

ben feta pels esforços de la festa. Gràcies.

De sobte, quan després de dues hores i mitja, una part del públic assistent va començar a cantar allò de "*Per ofrenar noves glòries a Espanya, germans vingau ..*", les falleres van iniciar el camí cap al restaurant on continuaria la festa i nosaltres ens van anar corrent a la plaça Constitució a menjar carxofes torrades.



carxofa

A la Festa de la Carxofa en tots els seus aspectes.

Va ser un desbordant èxit de públic, tant la

torrà que es va fer la nit del dissabte amb la seua carxofa gegant d'artifici i la *mascletà*, com la degustació, al dia següent, de plats preparats pels restauradors de la nostra ciutat. Un exemple que cal continuar els propers anys.



panissola

A Jaime Mundo alcalde i a la regidora de turisme per no estar on havien d'estar quan es van decidir les ciutats que tindrien

estand propi a FITUR. D'aquesta manera ens toca anar al *mntó* i el nostre lloc se'l va endur una altra població amb un alcalde més espavilat que va vindre ací quan es van repartir els estands. Això que el repartiment es va fer al Parador, que si no...

La veu
de Benicarló
l'única veu que
parla com tu
parles
comprate-la

Sant Antoni

Sant Antoni al C.P. Marqués de Benicarló

Diu el refrany que "de la festa, la vespra", i així és com va començar la de Sant Antoni per a l'alumnat de la nostra escola, ja que com a cloenda de les diferents activitats que es van realitzar al llarg de la setmana, vam poder gaudir d'una vesprada d'arrelament a les nostres tradicions.

De fet, les activitats van començar amb la participació al concurs de portades per al llibret d'actes de la Confraria de Sant Antoni i bé està recordar que els dibuixos de les nostres alumnes Lucía Ramia i Blanca Compte van estar escollits com a portada i contraportada, respectivament, del llibret. Ja durant la setmana, a banda de les explicacions referents a la tradició, també vam fer les nostres lloes i com no, les nostres coquetes on tots els xiquets i xiquetes d'infantil s'ho van passar la mar de bé en la seua elaboració.

Totes aquestes activitats de la nostra escola van acabar el dijous a les 16 hores, quan la nostra lloera, Olga Gómez, va llegir una lloa (recopilant d'algunes de les estrofes de diferents alumnes) i amb la musiqueta de Sant Antoni li vam pegar foc a la foguera amb dimoni i tot (en miniatura, clar) feta amb el que pertoca a una escola, paper i cartró. Més tard, els xiquets i les xiquetes van voltar la foguera i van acabar saltant-la.

Tot això com a preludi del que seria la gran festa de Sant Antoni que començaria hores més tard. La nostra lloa deia així:



Bona tarde, xiquets i xiquetes
mestres i mestretes,
si escolteu la loa amba tenció
acabarem prompte amb este sermó.
Saludem a Sant Antoni
i, com no, al dimoni,
avui comença esta festa
amb la foguera i molta gresca.
El dia désset de gener
és el dia de Sant Antoni,
el setze comença la festa
i es crema el dimoni.
Des del balcó de l'Ajuntament
es fa la crida a la gent,
se demana permís amb educació
per a voltar la població.
Agraïm al Sr. Alcalde
i a tota la corporació,
que demà tinguen festa
totes les escoles de Benicarló.

El *Canta, canta* ja se n'ha anat
tots vam anar a vore a Maria,
ara seguirà la gran festa
que ha organitzat la confraria.
Al Marqués també ho celebrem
com bé ho mana la tradició,
estudiem i fem faena
i també tenim molta diversió.
Li demanem a Sant Antoni
que ens done ganes de treballar,
així tots estarem contents
i amb bones notes podrem aprovar.
Demà anirem a la plaça
a beneir els nostres animals,
Mossén Tomàs els tirarà aigua
i els previndrà de tots els mals.
I ara la despedida.
Ja la foguera podeu cremar,
que Sant Antoni ens ajude
i l'any que ve ho puguem celebrar.

Sant Antoni al C.P. Francesc Catalan

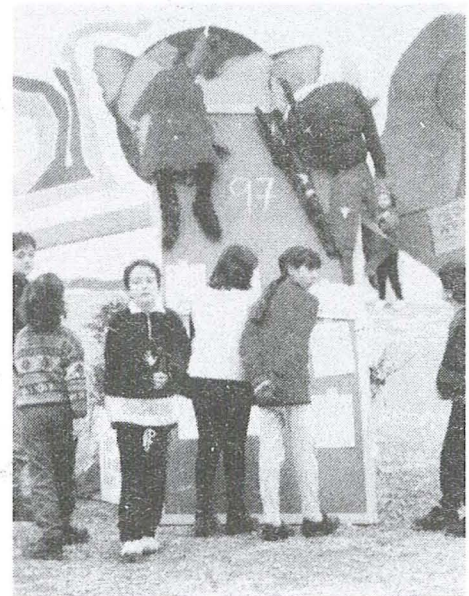
El passat dijous 16 de gener el C. P. Francesc Catalan de Benicarló va celebrar com tots els anys la seua Festa de Sant Antoni amb la lectura de les lloes fetes pels mateixos alumnes, i on Adrià Franco Queralt va llegir la seua lloa guanyadora del tercer premi del concurs de lloes organitzat per la Confraria de Sant Antoni. Per a finalitzar la festa i com mana la tradició es va encendre amb una foguera on es van cremar una dimonieta i dos dimoniets fets pels alumnes més menudets de l'escola.

Lloa:

**En el poble de Benicarló
Sant Antoni ha arribat
entre carros i coets**

la foguera hem cremat.
Un menjador van prometre
i encara no s'ha acordat
el pressupost no arriba
o és que no s'han preocupat.
Demà no hi ha cole
el Consell ho ha aprovat
els xiquets ho demanaven
i els han escoltat
Després Canal 9
ens ha visitat
i entre pancartes i pancartes
els han escridassat
I ara ja s'ha acaba
la lloa que he escrit
a veure si l'any que ve
es soluciona el que he dit.

Jordi Brusca Calvet. Alumne de 8è.



Les Corts demanen al rei que derogue el Decret de Nova Planta que va abolir els Furs el 1707

REDACCIÓ

Tots els grups polítics representats al Parlament Valencià han donat suport, per unanimitat, a una proposta no de llei que resa: "Les Corts Valencianes acorden adreçar-se a Joan Carles Borbó, Rei d'Espanya, i li demanen el gest simbòlic de derogació de la suspensió dels Furs Valencians de 29 de juny de 1707".

La pèrdua de l'autonomia política.

L'historiador Pierre Vilar no va dubtar en qualificar els efectes del Decret de Nova Planta com d'una autèntica *desnacionalització*. El Decret va eliminar al Regne de València tots els obstacles legals per a la imposició de l'uniformisme centralitzador borbònic castellà. Recordem que l'esmentat decret afirmava que el Regne de València, a partir de la pèrdua en la Batalla d'Almansa, s'havia de regir "*por los usos y costumbres de Castilla*". Era el final de l'autonomia política. Les institucions valencianes van ser afectades més profundament que les d'altres territoris (per exemple, el Dret Civil i Penal va ser suprimit completament a València, mentre que a Catalunya es va mantenir). Argumentat el



El Borbó, Felip V, resta de cap per avall a Xàtiva, ciutat que va incendiar per ser fidel als Furs



Escenari de la Batalla d'Almansa, on els valencians vam perdre els Furs, que donaven independència al País Valencià.

decret en el "*justo derecho de conquista*" la Nova Planta va implicar la desaparició del Consell d'Aragó i la transferència de les seues competències a Castella.

Es va donar pas a una repressió de la llengua i la cultura pròpies

Es va instituir un sistema provincial dirigit per capitans generals amb atribucions militars, polítiques i judicials; es va imposar una fiscalitat absolutista; es va reforçar la presència de l'aristocràcia i les oligarquies locals en els Consells de les Ciutats i es va donar pas a una repressió de la llengua i la cultura pròpies.

El Decret va eliminar al Regne de València tots els obstacles legals per a la imposició de l'uniformisme centralitzador borbònic castellà

La introducció de funcionaris i magistrats castellans a l'administració i a les audiències va ser una conseqüència immediata de la Nova Planta i va donar pas a l'absolutisme.

breus

Nou president comarcal d'Unió Valenciana

José Antonio Albiol Tomás ha estat elegit president comarcal d'Unió Valenciana en un acte celebrat el passat cap de setmana a Sant Rafael del Riu. Des d'aquest poble, més septentrional de la província, volen començar el nou moviment endavant.


A Benicarló li toca compartir estand en FITUR

La nostra ciutat com ja és sabut, enguany no tindrà estand propi en FITUR (Fira Internacional del Turisme) després que es quedés sense en benefici de Morella, havent de compartir-lo amb altres poblacions de la comarca.

L'alcalde de Morella va demanar estand propi, cosa que se li va concedir en detriment de Benicarló al no haver cap tipus d'oposició, ja que ni la regidora de turisme ni l'alcalde de la nostra ciutat estaven presents.

Gala memorable de FITUR a l'Hotel Ritz de Madrid

Més de 300 persones, entre les quals hi havia la dona del President del Govern espanyol, la ministra de cultura i el President de la Diputació, van assistir a la gala del turisme FITUR 97, on els restauradors de les ciutats de Morella i Vinarós principalment, van presentar un buffet amb més de 50 plats per a la seua degustació a totes les persones invitades a l'acte. A més a més la ciutat de Peniscola va presentar el seu proper Festival de Cinema de Comèdia, a celebrar en el proper mes de juny.



Méndez Núñez, 91
Telf. 47 35 44
BENICARLÓ

LA NOSTRA TELE

el racó dels lectors de La Veu de Benicarló

Davant les constants demandes dels nostres lectors per instaurar una secció on debatrem els temes d'actualitat, els que fem La Veu de Benicarló hem decidit concedir-los aquest desig ara que els Nadals, temps de concòrdia, ja han passat i convertir aquesta plana en el 'El racó dels lectors de La Veu de Benicarló' perquè tots els benicarlendos puguen fer sentir la seua de Veu

NOTA DE PREMSA DEL CONSELL ESCOLAR DE L'INSTITUT DE FORMACIÓ PROFESSIONAL DE BENICARLÓ

En relació a l'escrit aparegut a la Veu de 17 de gener, signat pel Sr. Ximo Bueno (Diguem NO!), aquest consell escolar recolza l'opinió de tota la comunitat educativa i desitja fer les següents puntualitzacions:

1. Efectivament la Conselleria d'Educació ha decidit "unilateralment" enviar els alumnes dels col·legis públics Ródenas i Catalán, a l'actual centre d'FP. També ha decidit enviar uns altres col·legis a l'actual institut "Ramon Cid". I conscientment7 ha posat els mitjans per afavorir l'ensenyament privat. Fins ací, d'acord.

2. La Conselleria d'Educació no ha informat a les "famílies afectades" però tampoc ha dit molta cosa als "professors afectats". La seua indecisió i deficient planificació és més que òbvia.

3. Les mesures per integrar els nous alumnes, són responsabilitat directa dels professionals de l'ensenyament dels dos futurs ES (Instituts d'Ensenyament Secundari) amb la imprescindible col·laboració, des d'ahir mateix, dels mestres i dels progenitors "afectats".

4. Pel que fa a la diferència d'edat aquesta no serà superior, en cap cas, a la que existeix entre els alumnes de preescolar i els de vuit d'EGB.

5. Pel que fa a la "distorsió" que suposa la convivència amb alumnes amb poc desig d'estudiar, no caldrà recordar que l'hàbit d'estudi comença al col·legi. El Sr. Ximo Bueno sap positivament que fins ara alguns directores d'escola han orientat els alumnes amb fracàs escolar a l'EGB cap al nostre centre d'FP. Afortunada(ment aquesta "distorsió" deixarà d'existir, no sols perquè amb el nou sistema educatiu "desapareix" el fracàs escolar, sinó perquè els dos actuals centres d'ensenyaments mitjans esdevindran Instituts d'Educació Secundària, i l'únic motiu per anar a un o a l'altre serà el centre de procedència i no les notes.

i ó. Si volem tenir "una escola pública, laica, de qualitat i en valencià" haurem de posar-nos tots a treballar des d'avui mateix.

Benvolgut Sr. Ximo Bueno:

Som alumnes de 1r. A de l'I.F.P. de Benicarló i ens dirigim a vosté per donar-li a conèixer el nostre punt de vista sobre el seu article *Diguem NO!* (La Veu, 17 de gener).

Pensem que ha generalitzat massa al referir-se a les nostres ganes d'estudiar perquè deu tindre una opinió confosa sobre els alumnes del nostre institut.

Hauria de saber que ací hem vingut a estudiar tant o tan poc com a qualsevol altre institut. Nosaltres no tenim els prejudicis que vosté manifesta. Tampoc acostumem a menjar-nos els xiquets d'onze anys, a no ser que molesten en excés. Inclús creiem que serà bo per a ells conviure amb companys conscients del que fan.

Cordialment

La classe de 1r. A de l'I.F.P. de Benicarló.

EL TELÈFON DEL CIUTADÀ

✓ Ja era hora que arplegaren el vidre d'aquesta ciutat

✓ Ximo Bueno s'ha passat un pèl, no?.

✓ Zaplana m'aplana.

El vostre telèfon és el 47 53 60

Hem posat a la vostra disposició un contestador automàtic perquè hi deixeu les vostres opinions, queixes i suggerències. Cal que deixeu el vostre nom i número de document d'identitat (aquestes dades seran confidencials).

el mussol

El mussol durant les seues constants anades i tornades pels carrers, amb l'assenyada intenció d'observar d'una manera crítica i constructiva la conducta dels éssers humans d'aquest poble, ve adonant-se que des de fa temps alguns treballadors municipals de la Brigada d'Obres i Serveis dediquen la seua jornada laboral a trencar trossos de voreres per tal d'eliminar les barreres arquitectòniques existents.

El mussol no comprén les raons que han impulsat a l'equip de govern municipal del PP a deixar la feina, més o menys a mitges, i fent bona aquella dita que afirma "les coses mal fetes no tenen futur"

El mussol vol felicitar l'equip de govern popular per haver pres finalment aquesta decisió sensata, després que enti-

tats cíviques, partits polítics i individus particulars, fins i tot el mateix mussol, ho venien demanant a crits des de fa anys, ja que és la solució més encertada a la problemàtica que genera l'existència als carrers de barreres arquitectòniques per a molts humans.

Ara bé, el mussol no comprén les raons que han impulsat a l'equip de govern municipal del PP a deixar la feina, més o menys a mitges, i fent bona aquella dita que afirma "les coses mal fetes no tenen futur".

El mussol ha observat que si bé els operaris municipals van treballant per tal que persones amb algun tipus de minusvàlua motriu, famílies amb infants en edat d'anar en cotxet de rodes, consumidors amb carrets de compra,...puguen gaudir de l'avantatge de no tenir que esforçar-se massa per a pujar o baixar una vorera; en canvi molts d'aquests llocs sense obstacles deixen als humans després de superar la barrera arquitectònica indefensos davant els monstres motoritzats que campen per la ciutat.

El mussol no comprén com després d'eliminar una barrera els pintors municipals no han pintat o repintat la senyalitza-

ció adient de pas de vianants, peatons o de zebra (a gust del consumidor); i ara hi ha uns llocs on la rebaixada de vorera s'ha fet per on ja hi havia un pas de vianants, però en canvi en altres on no n'hi havia i després de mesos d'espera encara no s'han pintat les ratlles blanques que donen prioritat als caminants davant els vehicles.

No es comprén com els pintors municipals no han pintat o repintat la senyalització adient de pas de vianants, peatons o de zebra

El mussol recomana solucionar aquest desgavell ràpidament, ja que no és acceptable executar un projecte a mitges; i de poc val gastar-se milions en una eliminació com aquesta que a la cap i a la fi serà inútil si no té totes les garanties per als usuaris, i ara no les té perquè o bé no es pot usar per estar col·lapsada per l'aparcament d'un vehicle o bé perquè la mateixa temor humana de ser atropellat fa poc aconsellable l'ús per on encara no estan pintades a terra les línies blanques.

La Veu de Benicarló

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes trimestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

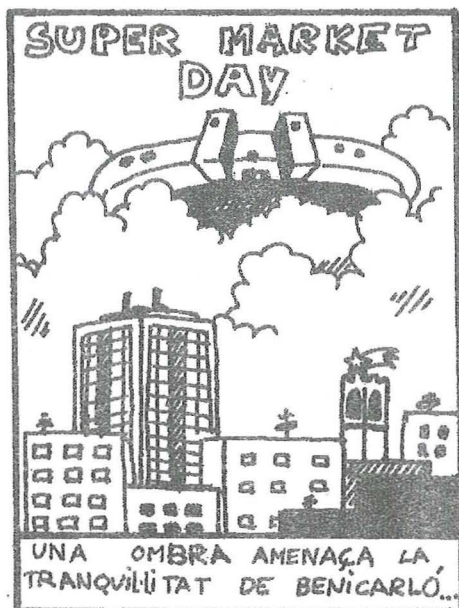
Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 1996

el còmic de Xavier Burriel

Avui: en Xavi i L'hiper



LA MEJOR PROGRAMACION DE LA COMARCA

Jose Maria Año Vaño

Director

Plaza Mercado, 1 - Tel. y Fax : 471432 12580 Benicarló

llibres

JOSEP M. SAN ABDON

CARLES LLUCH

Reflexió sobre el poder

Vicent Usó i Mezquita. *La mirada de Nicodemus*. Eliseu Climent Editor. 3 i 4 València, 1996.

Amb "La mirada de Nicodemus" s'ha donat a conèixer un jove narrador valencià, Vicent Usó i Mezquita, guanyant el premi "Antoni Bru" dels premis "Ciutat d'Elx".

Estem a la Roma de 1563, un assassí a sou amb una estranya cicatriu a la mà, rep l'encàrrec d'assassinar Cesare da Castel, mestre d'obres de la catedral de Sant Pere que en aquell moment està en construcció. Així arranca el primer capítol de la novel·la amb un seguit d'escenes violentes, que obrin una intriga que es desenvoluparà fins al final amb precisió mil·limètrica i que no perdrà l'interès en cap moment.

L'església viu, en el moment històric en que transcorre la novel·la, moments difícils, es troba en ple Concili de Trento i el Papa Pius IV ha de portar a terme unes difícils aliances per arribar a un acord final; d'altra banda ha de fer front a una sèrie d'intrigues que preparen a dintre del Vaticà alguns cardenals per a fer-se amb el poder, seran aquests els qui aprofitant la mort de Cesare da Castel posaran en marxa una campanya de desprestigi contra un vell Michelangelo Buonarroti, arquitecte de la catedral de Sant Pere, acusant-lo de corrupció, per tal de fer-se amb el control de les obres.

El Papa mana obrir una investigació per tal d'esbrinar el que hi ha de cert en aquestes acusacions, aleshores comencen a circular una sèrie de papers compromesos, i es desencadena una lluita entre personatges poderosos, tots ells comencen a moure fitxa com en una gran partida d'escacs, tots sembla que tinguen alguna cosa que ocultar i el més hàbil guanyarà la partida. És aquí on es nota la categoria com a narrador de Vicent Usó, ja que ha estructurat la novel·la com una mena de calidoscopi en el que a cada volta ens presenta el retrat d'un personatge i ens aporta noves dades amb les quals va progressant la intriga, llavors es veu que res no és sobrer, i qualsevol petit detall serà de vital importància uns capítols més avant, cap element queda solt, tots estan perfectament interrelacionats i no es deixa res a l'atzar.

La novel·la és una reflexió sobre el poder, i podrem veure una sèrie d'elements que no ens resultaran gens estranys en els nostres dies, la corrupció, la impunitat dels més poderosos o la raó d'estat.

Aquesta novel·la serà presentada al Saló d'Actes de la "Caixa Rural", el proper divendres dia 31 a les 20 hores.

Prendre partit
en un món en crisi

Antonio Tabucchi, *Afirma Pereira*, Barcelona, Edicions 62. 1995. Traducció de Xavier Riu.

Lisboa, agost de 1938. Portugal sota la dictadura Somozista. Pereira és un periodista d'edat ja avançada que s'encarrega de la pàgina cultural del *Lisboa*, un diari catòlic de la tarda. Vidu, solitari, malalt del cor, es fatiga cada vegada que puja al carrer on viu, i parla sol amb el retrat de la seua dona, amb qui no tingué fills. És un home que viu una mica al marge del món, pensant en el passat i en la mort. Coneixerà un jove, Monteiro Rossi, a qui prendrà com a aprenent per ajudar-lo en la secció, mogut per un sentiment paternal i de protecció. El jove, vital, rebel, antítesi del vell Pereira, es comprometrà en la lluita antisomozista i antifeixista. A poc a poc, Pereira, que fins aleshores es preocupava bàsicament del seu cor delicat i dels novel·listes francesos, s'hi anirà involucrant, primer a pesar seu i anirà fent aflorar a la superfície un humanitarisme latent, fet que el durà a comprometre's al seu torn.

Dues coses són les que caldria destacar d'aquest llibre, perfectament pensat, llegívol i molt recomanable. Per una banda, el personatge de Pereira, autèntic i adorable antiheroi, home gris i cansat que va evolucionant ideològicament i humana, tractat amb estima i bondat, amb un humorisme que no exclou la tendresa. Un personatge molt ben dibuixat, que adquireix personalitat pròpia al llarg de la lectura -cosa ben difícil d'aconseguir.

Per una altra banda, és molt interessant l'ambient espiritual en què es mou el llibre, propi dels anys 30 europeus, uns anys d'inquietud per la guerra que es veia venir, per l'auge del feixisme. Aquest clima es troba al darrere de l'acció d'*Afirma Pereira*, principalment visible en les abundants referències a la guerra civil espanyola que movia en aquells moments les trasbalsades consciències europees. Un moment de crisi en què tota persona amb un mínim de consciència havia de prendre partit, i aquest es el tema de la novel·la: la presa de posició de l'home enfront el món en un context molt determinat. I això pot ser ja no ens queda tan lluny com l'any 1938.

D'aquest llibre se'n va fer una pel·lícula l'any passat, dirigida per Roberto Faenza i protagonitzada pel recentment desaparegut Marcello Mastroianni, que fa un gran paper en un film excessivament literal, que malauradament no està a l'alçada ni de l'actor ni del llibre.

estudio

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

observatore mundano

J. R. RAMÍREZ

Tiller

El sr. Tiller (amb accent a la e) ha demostrat aquest dijous, amb el seu article a la premsa valenciana, una sèrie de coses prou importants. La primera és la categoria que atorga als idiomes, ja que ha reservat l'ús del valencià per als temes locals i intervencions plenàries, mentre que l'espanyol el destina a funcions més importants i transcendents que impliquen grans i profundes reflexions misticopolítiques. Com és el cas de l'article esmentat.

El sr. Tiller ha reservat l'ús del valencià per als temes locals i intervencions plenàries, mentre que l'espanyol el destina a funcions més importants i transcendents que impliquen grans i profundes reflexions misticopolítiques

La segona de les qüestions que l'article corrobora és que hi ha poques coses amb menys credibilitat que un periodista-funcionari d'un partit (en aquest cas

del PSOE). Al principi ens vol fer creure una anàlisi coherent i objectiva de l'evolució del seu partit i el seu Gran Líder, Joan Lerma. Al final, el que queda és un rastell d'autocomplaences i melics omnipresents.

De renovació no res. Ben al contrari, la vella guàrdia ja comença a prendre posicions dintre dels llocs de decisió

De renovació no res. Ben al contrari, la vella guàrdia ja comença a prendre posicions dintre dels llocs de decisió. Pagaran les culpes aquells que en el passat assajaren heretgies polítiques en busca de bons i espectaculars resultats electorals. Hi ha qui vaticina que rodaran caps en la gran família socialista (fratricidis i parricidis, qui ho sap...) Malgrat tot açò, a l'article del sr. Josep Ramon Tiller (amb accent a la e) fins i tot se li entén alguna cosa. El cert és que no sé ben bé què.

el futur del present

ALVAR ANYÓ

L'espenta que enguany se li ha donat a la festa de la carxofa ha estat un èxit, que sens dubte servirà per ha consolidar-la definitivament en la nostra agenda cultural i festiva.

Ja fa uns anys que un sector de la gent del nostre camp, va acceptar el repte de triar el dur camí de la qualitat, per guanyar-se un lloc en el verd mercat de la verdura

Ja fa uns anys que un sector de la gent del nostre camp, va acceptar el repte de triar el dur camí de la qualitat, per guanyar-se un lloc en el verd mercat de la verdura. La carxofa de Benicarló, per ella mateixa ja s'havia obert pas. Calia però ajudar-la a superar tots els entrebancs que requereix mantenir el prestigi, -treball d'altra banda gens fàcil-. Però calia també que nosaltres, els fills de la mateixa terra, apreciàrem i valoràrem més enllà de la familiar *torrà*, el que és i significa la carxofa per a nosaltres com a poble. No teníem prou de veure-la pels nostres camps, als nostres plats, al nostre escut... Ha estat necessari ensenyar-la fora perquè altres ens hagen fet veure el que tenim, perquè començàrem a estimar-la amb orgull, més enllà de les bromes i les segones intencions. Ara ja no podem tirar enrera, l'hem mostrat massa fora perquè no acceptem el compromís d'identificar-nos amb ella, perquè el nom de la carxofa i el de Benicarló van lligats. Ara ens haurem d'esforçar tots en mantenir aquesta bona relació. Els llauradors per la seua banda hauran de saber obtenir la qualitat que l'exigent consumidor demana, i el mercat haurà de pagar el preu de l'esforç que s'està fent. Si és així estem començant a escriure un nova pàgina en la història local, sempre -i encara- lligada al nostre camp.

Llibreria • Papereria • Copisteria



Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions
Còpies Color

Consumibles de la marca d'impressores HP

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

ESTELLER IMPORT



Benicarló
47 17 08



Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER



Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

de diumenge a diumenge

de PACO DELCASTILLO MONSERRAT I RODOLFO SERRANO FORNER

El Benicarló vence con autoridad al C.D. Segorbe

Per alguns motius que segurament vosté coneixerà, i per alguns altres que ignora completament, aquesta setmana el cos no em va demanar d'anar al futbol. Però servidor és un professional i la darrera cosa que faria seria deixar la parròquia sense la informació que es mereix.

Tal i com li vaig insinuar, després del dinar dominical, vaig agafar el meu bic cristal i el bloc i li'n vaig fer solemne entrega a la persona de mon sogre, amb l'evident intenció que redactés la crònica del Benicarló - Segorbe.

No cal dir que l'home no sap llegir ni escriure més que en un idioma, el bo, el que val per tot i per tots i que jo, pel que cobro, no m'he pres la molèstia de traduir res. A més, així és com esdevindrem una publicació plural (en comptes d'una llengua n'hi haurà dues, ja ja), ens llegiran més, no tindrem problemes econòmics... i deixarem de ser gent rara i difícil per sempre més. A continuació li ofereixo, en V.O. i sense subtítols, el debut periodístic del pare de la meua dona.

"FICHA TÉCNICA

RESULTADO: C.D. BENICARLÓ, 2 - C.D. SEGORBE, 0
JUGARON:

POR EL SEGORBE: Ponce, Juan Ra, Ros, Rafa, García, Cortés, Granell (Picola), Ramón (David), Carlos, Plasencia (Chavarría) y César.

POR EL BENICARLÓ: Jordi, José Mí, Eloy, Ilde, Iván, Vicente Mundo, Martín, Adell, Lucas, Flos y Quico (Artemio Troncho).

GOLES: Minuto 30, de Flos de fuerte chut desde fuera del área que rebotó en la espalda de un defensa. Minuto 40, de Lucas Marqués, aunque también lo desvió muy bien el defensa segorbino Ros. O sea, que se marcaron los dos goles en propia puerta.

ÁRBITO: No sé cómo se llamaba. Al no llevar las gafas de ver de cerca no atiné a ver su nombre en la pizarra de alineaciones. Dicho sea de paso, mis lentes fueron rotos por el primogénito del vago de mi yerno y ésta es la hora que nadie me ha preguntado cuánto valían y me tuve que agenciar unas de General Óptica que vendían a un precio especial para la tercera edad (4.990, ya sabes). De todas formas el árbitro estuvo muy mal, tarjetero y anticasero y me puso muy nervioso. Amonestó a cinco locales y a cuatro visitantes. El susodicho sí acerto al pitar un penalty que detuvo muy bien el joven cancerbero del Benicarló Jordi.

INCIDENCIAS: Presidió el partido el nuevo presidente, don Isidro.

Una fina y persistente lluvia amenizó el espectáculo y dejó el terreno de juego en condiciones no aptas para la práctica del deporte rey.

Asistió muy poca gente, incluso menos que otros domingos, a pesar de que había directiva nueva.

Al final del partido los locales saludaron al respetable que quedaba desde el centro del campo y fueron correspondidos con una ovación cerrada en agradecimiento a su derroche de facultades.

COMENTARIO: El Benicarló comenzó la segunda vuelta en casa con buen pie. Todos corrieron mucho y consiguieron el merecido premio de la victoria gracias a los semigoles de Rubén Flos y Lucas Marqués.

El Benicarló comenzó la segunda vuelta en casa con buen pie. Todos corrieron mucho y consiguieron el merecido premio de la victoria gracias a los semigoles de Rubén Flos y Lucas Marqués

El partido quedó sentenciado en la primera parte aunque en la segunda se pudo haber aumentado la diferencia.

Hay que destacar que el joven y bravo Mundo se ha hecho con un puesto de titular en el lateral izquierdo y ahora por ahora forma un excelente tandem con Eloy en la banda izquierda.

MIGUEL ANTOLÍ, corresponsal"

No cal dir-li com m'ha sortit de car el meu absentisme laboral. Als mil duros que ja he abonat per "sus lentes", em va fer afegir els dos paperets de la rifa del pernil i els tres carajillos de rom que es va engolir amb recel durant la mitja part. Encara gràcies que va pujar al camp a peu, perquè si se li ocorreix de llogar un taxi acaba per enfonsar-me l'economia familiar. Mai més.

Per al proper diumenge el Benicarló té un desplaçament complicat, al camp del Betxí. Els de la Plana ja van treure un empat (2 - 2) en la seua visita al Municipal de la Carxofa (què passa ?) quan encara es disposava de tot el potencial esportiu i moral

Per al proper diumenge el Benicarló té un desplaçament complicat, al camp del Betxí. Els de la Plana ja van treure un empat (2 - 2) en la seua visita al Municipal de la Carxofa (què passa ?) quan encara es disposava de tot el potencial esportiu i moral. Serà difícil, molt difícil, treure'n res de positiu. És clar que s'ha de jugar i no se sap mai, mira l'Hèrcules de Alicante o l'Almendralejo eixe.

La situació extraesportiva sembla que porta camí de solucionar-se i la Junta Gestora s'ha posat a treballar de valent. Potser prompte els jugadors que encara queden podran concentrar-se en la seua feina...

AGENDA ESPORTIVA

ACTIVITATS DEL CAP DE SETMANA
ORGANISME AUTÒNOM D'ESPORTS

FUTBOL

AL MUNICIPAL DE LA CARXOFA
DIUMENGE 26 DE GENER

A LES 11 H.:

1a. Regional Juvenil. Grup 1

C. E. BENICARLÓ - TORRE LEVANTE ORIOLS, C.F.

AL CAMP DE LES PISTES D'ATLETISME

DISSABTE 25 DE GENER

A PARTIR DE LES 14.45 H.:

Infantils i cadets

C. F. BENIHORT "B" - PLATGES TORRENOSTRA

AL CAMP DE FUTBOL DEL JAUME I

DISSABTE 25 DE GENER

A LES 15 H.:

Lliga Nord. Alevín F.7

C. F. BENIHORT "B" - C.F. BENIHORT "C"

COLOMBICULTURA

AL PICADOR DEL CLUB (DAVANT HIDROLA)

DISSABTE 25 DE GENER A LES 16.30 HORES

CONCURS DE SELECCIÓ COMARCAL I PROVINCIAL

BÀSQUET

AL PAVELLÓ POLIESPORTIU MUNICIPAL

DIUMENGE 26 A LES 10.00 HORES

J'UNIOR FEMENÍ

C.B. BENICARLÓ - C.B. NULES

DIUMENGE 26 A LES 12.00 HORES

SÈNIOR FEMENÍ

C.B. BENICARLÓ - MISLATA B.C. DISAUTO

DISSABTE 25 A LES 16.30 HORES

SÈNIOR MASCULÍ

C.B. BENICARLÓ - LACERIAS L'ELIANA

HANDBOL

A LA PISTA ANNEXA COBERTA

DISSABTE 25 A LES 17.00 HORES

SÈNIOR MASCULÍ

C.H. BENICARLÓ - TARRAGONA H.C.

AL PAVELLÓ POLIESPORTIU

DISSABTE 25 A LES 19.00 HORES

LLIGA AUTONÒMICA FEMENINA

C.H. BENICARLÓ - C.H. BENAGUACIL

FUTBOL SALA

AL PAVELLÓ POLIESPORTIU

DIUMENGE 26 A LES 16.00 HORES

LLIGA JUVENIL PROVINCIAL

BEYSO BENICARLÓ - RESTAURANT GRUTA

Bàsquet Masculí

↳ ELOI BAYARRI

El Benicarló va perdre amb polèmica arbitral

La Salle "B" 64

C.B. Benicarló 63

El passat dissabte dia 18 el C.B. Benicarló viatjà fins a Paterna per jugar davant La Salle "B", en un partit que perdé en els instants finals, provocat per una molt greu apreciació arbitral que no pità una clara falta a favor de l'equip de Vicent Sales.

El transcurs del partit fou molt igualat per totes les facetes del joc, l'equip de Paterna practicava una defensa presionant a tot el camp que els jugadors benicarlandos trencaven sense massa complicacions, així a la mitja part el resultat era d'un punt amunt per al Benicarló.

El transcurs del partit fou molt igualat per totes les facetes del joc, l'equip de Paterna practicava una defensa presionant a tot el camp que els jugadors benicarlandos trencaven sense massa complicacions, així a la mitja part el resultat era d'un punt amunt per al Benicarló.

En el començament de la segona meitat pareixia que tot continuaria de la mateixa manera, però el Benicarló a falta de vuit minuts per a la fi del partit aconseguí un avantatge ostensible de vuit punts. L'entrenador de La Salle "B" llavors, optà per tornar a posar en marxa la defensa pressionant tot el camp que no li havia servit de molt al primer temps, però en aquest cas si li funcionà i el seu equip va fer un parcial de 17-2 que posà set punts per davant a l'equip de Paterna.

El Benicarló no es rendí, i amb un triple i una jugada de cistella i falta personal aconseguí empatar el partit a 63 punts, llavors sortí la figura de l'àrbitre que assenyalà una falta més que dubtosa al Benicarló i posteriorment no acabà pitant-ne una a favor d'aquests que pareixia més que una empenta.

Aquest proper diumenge el Benicarló intentarà guanyar un altre partit, aquest cop serà enfront el Lacerias l'Eliana, el lloc on sempre, al Pavelló d'Esports de Benicarló, i l'hora, a les sis de la tarda.

Aquest proper diumenge el Benicarló intentarà guanyar un altre partit, aquest cop serà enfront el Lacerias l'Eliana, el lloc on sempre, al Pavelló d'Esports de Benicarló, i l'hora, a les sis de la tarda.

la claca

ALEX GOZALBO I BELTRAN

La piscina del canvi

Benicarló tindrà per fi una piscina municipal climatitzada. Els benicarlandos i les benicarlandes no s'ho acaben de creure. Massa promeses sense resposta. L'escepticisme, però, no pot amagar el nerviosisme contingut d'aquells que han estat tants anys demanant el que semblava un impossible.

Els milionaris pressupostos d'aquest any destinaran una xifra prohibitiva a la construcció de la piscina municipal climatitzada. L'ambiciosa obra ha de servir també per a revitalitzar la zona en què serà construïda. Tot, com sempre, és qüestió de planificació. L'agrupació de la piscina amb les instal·lacions de les pistes d'atletisme és una bona excusa per a intentar anar més enllà.

És l'hora del canvi. Benicarló pot aprofitar aquesta circumstància per fer renovació encara més important. Fem memòria i recordem el que va significar per a Barcelona la celebració de les Olimpíades. Maragall va saber aprofitar l'empenta d'un event esportiu per canviar-li la cara a una gran ciutat. Barcelona viu ara de cara a la mar i les seues comunicacions han millorat de forma considerable amb la construcció de les rondes. Això és visió de futur.

No us espanteu. Ja sé que Mundo se sembla menys a Maragall que Canal 9 a una televisió pública. El que intento dir és que Benicarló en pot traure molt rendiment, d'aquesta jugada. Doneu-li un cop d'ull a les rodalies del pavelló poliesportiu. ¿Què en queda, d'aquella il·lusionant idea de fer un recinte esportiu envoltat d'una zona verda? Res. Era

una bona oportunitat per a lluir-se però finalment sembla que no va ser viable.

Comencem per les comunicacions. No es pot tornar a repetir la situació de les pistes d'atletisme. Els accessos han

de ser una part més de l'obra i no un simple complement. L'avinguda Marqués de Benicarló s'hauria d'allargar fins al complex esportiu i la zona s'hauria d'il·luminar a consciència. No tenim

res a amagar (encara que pensant-ho bé ens podríem estalviar alguns fanals a la zona de l'emissari submari). També s'hauria de millorar l'accés per la zona nord, existint la possibilitat de desviar tot el trànsit que busca Peníscola venint pel nord.

Una altra de les possibilitats és la de crear una veritable zona verda al voltant d'aquestes instal·lacions esportives. Quan parlo de zona verda m'estic referint a una zona àmplia i no a la col·locació de dos arbres cada cent metres.

Sóc realista. Segur que hi haurà un bon grapat de tècnics econòmics que em tiraran per terra totes aquestes suggerències. Això és del tot impossible. ¿D'on vols traure tots els diners necessaris? Doncs, la veritat, no ho sé.

Mundo té dues opcions; passar a la història com l'alcalde que va construir la piscina de Benicarló o com l'alcalde que va transformar Benicarló. Tan sols espero que faça alguna de les dues coses...



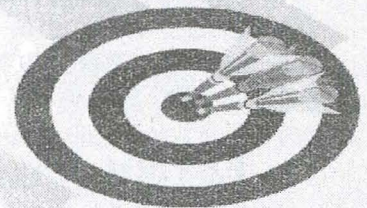
**TRES SON MULTITUD
..... DE OYENTES**

• **SER MAESTRAT**

• **RADIO EBRE**

• **ELS PORTS RADIO (Morella)**

**Cadena DIAL
40 Principales
Cadena SER**



SU NEGOCIO LO CONOCERAN 81.000 OYENTES

Consulte nuestro departamento comercial - C/Pilar, 1 - 3º - Benicarló - T. (964) 460499

AGENDA CULTURAL DE LA SETMANA

Divendres dia 31 de gener

A les 20 hores

Presentació del llibre

“La mirada de Nicodemus”, de l'escriptor Vicent Usó i Mezquita, guanyadora del premi “Antoni Bru”, de la ciutat d'Elx a carrec de l'Associació Cultural Alambor, al saló d'actes de la Caixa Rural de Benicarló.

Dissabte dia 5 de febrer

Lliurament dels VIII Premis Xavier Arin, dins els actes del Dia Internacional de la No-Violència, a la sala de conferències de la Caixa Rural de Benicarló, amb el jurat següent: Àlvar Anyó, Teresa Burguillo, Francesc Flos i Xavier Rodriguez.

Associació de la Dona

Activitas del més de Febrer

Dijous dia 6

Celebració dels Carnavals, a les 16:30 hores al Casal Municipal hi haurà tarda de disfressa. Es pre-

miarà a les tres disfresses més originals.

Dia 13 dijous

Cuina a carrec d'En Tomás Maroto Garcia del restaurant Marynton

Dia 20 dijous

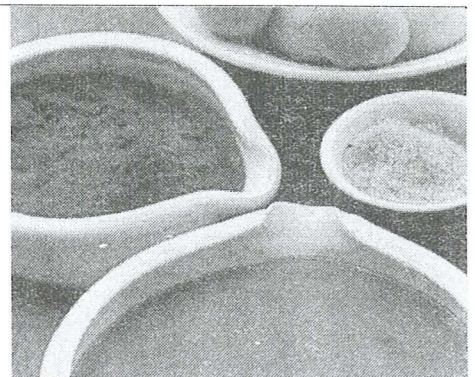
Conferència a carrec del Dr. En Jaime año, que parlarà de les seues vivències en els seus viatges a l'Àfrica. Tema de la conferència “Las otras mujeres en este momento” a les 16:30 hores a l'Institut de Formació Professional al passeig marítim.

Dia 27 dijous

Viatge a les ciutats de Montblanc i Valls amb una calçotada.

Sortida a les 08:00 hores de la plaça Sant Bartomeu.

S'arribarà a Montblanc i es visitarà la ciutat històrica i monumental amb guia turística, i la fàbrica de galetes *Rifagli*.



Crema anglesa de xocolata

Per a 8 persones

Preparació: 7 minuts

Cocció: 10 minuts

Condiments: 1 litre de llet, 5 cullerades soperes de cacau amarg, 7 cullerades soperes de sucre i 8 rovells d'ou.

Preparació: Fiqueu a bullir la llet, afegiu-li el cacau i remeneu fins que es disolga completament. En un bol bateu enèrgicament els rovells d'ou amb el sucre fins que la mescla es torne blanca. Aneu afegint a poc a poc la llet amb la xocolata bullint. Fiqueu tot en una cassola i deixeu-lo coure a foc molt lent, remeneu amb una cullera de fusta sense deixar que bulla una altra vegada. Retireu la cassola del foc quan estiga espès. Coleu-ho i dipositeu-lo en una terrina gelada. Seguiu batent la crema metre es gele, deprés si voleu conserveu-la al frigorífic. Al dia següent estarà encara molt millor.

Cartelera de Cine de Benicarló y Vinaròs

de Viernes 24 a lunes 27 de enero

Equipados con



DOLBY ESTEREO DIGITAL

E S T R E N O S N A C I O N A L E S

HORARIOS

BENICARLÓ

Viernes : 22:30h

Sabado : 20:00h y 22:30h

Domingo: 17:30h, 20:00h y 22:30h

Lunes : 20:00h y 22:30h

REGIO

JACK

Robin Williams

CAPITOL

AL CRUZAR EL LÍMITE

Gene Hackman

VINARÓS

J. J. CINEMA

Viernes : 22:30h

Sabado : 19:45h y 22:30h

Domingo: 17:30h, 20:00h y 22:30h

Lunes : 19:45h y 22:30h

EL AMOR TIENE DOS CARAS

Barbra streisand y Jeff Bridges

COLISEUM

AL CRUZAR EL LÍMITE

Gene Hackman

NI CREIX NI MEIX

JOAN GREGORI ALBIOL

De màquines i monarquies

Doncs jo també he comprat un ordinador. Vull dir que, posats a activar l'economia nacional, en vaig demanar un als reis d'orient i ells, sense aturar la caravana, van fer possible la renovació del meu parc informàtic. Molt se n'ha parlat i escrit, per cert, del fet que el trípod reial va travessar la ciutat com qui ha vingut a preu fet i no cura dels resultats ni de les expectatives que havia desvetllat. Déu em guardarà d'involucrar-me en decisions tan altes, però segons m'ha confiat un meu amic molt afectat de deambular entre les prosopopeies municipals, ell mateix va caçar al vol una conversa furtiva entre dos patges de Melcior. D'esquena al del camell, en un moment de descans, l'un ponderava a l'altre la magnitud de la flebotomia que podia designar els cofres reials si decidien estacionar-hi tota la comitiva mentre alegraven els xiquets i les xiquetes de la ciutat. Al cap i a la fi, és costum de personatges tan prudents enviar per davant un àngel que els estalvia sorpreses malagrades. Així han procedit des del seu debut a Betlem fa tants anys. En aquella ocasió, després de descarregar l'or, l'encens i la mirra, quan ja tenien un peu a l'estrep de les bèsties, l'àngel va advertir-los que per res del món no tornassen a casa per Judea, on Herodes els volia fer pagar també un mal peatge.

L'àngel va advertir-los que per res del món no tornassen a casa per Judea, on Herodes els volia fer pagar també un mal peatge.

A tot açò, de segur que més d'un deu continuar ahí esperant que jo en faça cinc cèntims óo un parell de megues! ó de les característiques tècniques de l'artefacte, no? Pel que he observat aquest és el capteniment més esperable de qui acaba d'adjudicar-se una moderna computadora. Diria que, segons aquest horitzó d'expectatives, ara jo hauria de fer el cor fort i poblar la prosa de suggerents configuracions, ratolins laboriosos i un decorat de brillants megues, mòdems, bits i animades gígues, però no sento cap disposició a fer-ho. Ara, si passeu per casa, no us negaré la visita a l'habitació que amb tant d'amor vaig preparar per al nou vingut.

La raó d'aquesta reserva meua no és, ni de lluny, cap pruija d'humanista agreujat. Declaro la meua incapacitat davant la pantalla, però no hi arribo a calibrar els estralls dels quals se la considera presumpta responsable. No obstant això i convençut que si entre la màquina i jo hi hagués un depredador, sens dubte, m'escauria a mi el paperet, ja he procurat envoltar-me d'una espessa xarxa d'assistents que em garantescuen agafalls durant les vint-i-quatre —de vegades més i tot— hores del dia. ... És cert que he fet mà de tants amics com he pogut congriar o avorrir amb la meua insistència, però al capdavall, a l'hora d'adjudicar la direcció de la reraguarda, he

seguit l'exemple públic dels nostres administradors i l'he confiada a una experta de la família. Algú va dir un dia que el germà germaneja i el cunyat cunyadeja.

De la mà de ma cunyada vaig passejar les avingudes més pròximes, sota un sol escaldat que havia tret el nas perquè li'l nevaren. Més endavant, amb l'auxili amatent d'un col·lega em vaig endinsar en el bosc virtual. Jo em resistia a deixar senderes velles per novelles, però una sentència seua em va sulsir totes les prevencions. No digues mai, va fer, que el teu ordinador no es capaç d'açò o d'allò perquè pot fer-ho *tot*. La discapacitació, si la hi ha, sempre s'ha d'atribuir a l'usuari, estigues segur. Us en feu càrrec de la transcendència de l'axioma? Acabava de desensorrar la llàntia meravellosa i ara em donaven la possibilitat de fer realitat no un o tres, sinó tots els meus desitjos. Una coïssor calenta als ulls va indicar-me la profunditat de l'emoció mentre el meu cicerone multimèdia reblava més i més el clau. Sí, deia, aquest és realment un programa que pot fer anar el més toix.

A partir d'aquell moment, la màquina i jo hem prolongat una amistat assentada sobre la mútua clemència

A partir d'aquell moment, la màquina i jo hem prolongat una amistat assentada sobre la mútua clemència. Ella es deixa grapejar a l'hora que siga sense queixar-se més que amb un gemeguet si m'excedesc en la familiaritat. Jo ja procuro formar-me en la fràgil constitució dels seus membres i dominar-me els arravataments quan encallo en un dels seus pèrfids laberints. Ara per ara el nostre millor treball ha estat dotar el protector de pantalla del rostre impracticable de Maria Abradelo. Hem aconseguit que, sens altra cosa per fer que mantenir immòbil el ratolí, ma cunyada puga finalment dormir durant una nit sencera.